

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010660
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319010660.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci proti obžalovanému J. G., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/66/2017 zo dňa 29. 11. 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. 04. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. G., nar. XX. XX. XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/88/2019 zo dňa 29. 11. 2019, bol obžalovaný J. G., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom Q. XX, B., od 29. 03. 2019 v Ústave na výkon väzby, Bratislava, uznávaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od marca roka 2018 do 29.03.2019 v Bratislave na ulici Q. XX na druhom poschodí hrubo, bezohľadne a bolestivo zaobchádzal so svojou starou matkou poškodenou F. G., s ktorou býval v spoločnej domácnosti tým spôsobom, že jej vulgárne nadával, neustále ju osočoval a ponižoval, že je neschopná a musí sa o ňu starať, vyhrážal sa jej, že ak nezavrie papuľu dostane po nej, pravidelne ju fyzicky napádal tak, že ju otvorenou dlaňou a päťami udieral po tvári, rukách aj po chrbte, kopal do nej, znemožňoval jej voľne sa pohybovať po byte, ako je kúpeľňa a kuchyňa v čase, keď to bolo pre poškodenú potrebné za účelom prípravy jedla a vykonania osobnej hygieny, obmedzoval jej prístup na tieto miesta len na čas, keď odišiel z bytu alebo išiel spať, následkom čoho poškodená F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Q. XX, B. pociťovala dlhodobý závažný stres a ohrozenie vlastnej osoby z agresívneho správania obvineného, jeho nepredvídateľných reakcií, čím dochádzalo u poškodenej k prehlbovaniu emočnej lability, poruchám spánku a k pocitom bezmocnosti a neriešiteľnosti situácie.

Za to bol obžalovaný J. G. odsúdený prvostupňovým okresným súdom podľa 208 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný J. G., a to tak proti výroku o vine, ako aj proti trestu. Odvolateľ vo svojom odvolaní uvádza, že trestné stíhanie proti nemu bolo iniciované osobou odlišnou od poškodenej v tomto konaní, nakoľko trestné oznámenie na neho podal jeho vlastný otec K. G., ktorý s ním nemá dobrý vzťah. Pokiaľ otec si myslel, že voči babke sa on správal zle, mal ho z bytu poslať preč, čo však on nikdy neurobil, ale namiesto toho, aby si svoj spor vyriešil s ním, zaplietol do toho babku a podal na neho trestné oznámenie za ubližovanie jemu a aj babke. Otec však vo veci nevystupoval ako poškodený, ale ako poškodenú nechal vystupovať babku F. G.. Je presvedčený, že výpoveď otca na pojednávaní bola vedená výlučne proti nemu z

dôvodu zlých rodinných vzťahov výlučne medzi nimi, preto otcovu výpoveď jeho výpoveď považuje za klamlivú a nepravdivú. Lútuje, že jeho konanie poškodená - babka F. G. niekedy mohla vnímať ako neprímerané, ale on jej neublížoval. Podľa neho okresný súd dôkazy nesprávne vyhodnotil a dospel aj k nesprávnemu záveru. Uvádza, že žalovaný skutok poprel pred prvostupňovým súdom tak on, ako aj samotná poškodená. Ona sama vypovedala, že jej výpoveď z prípravného konania nie je pravdivá, ale pravda je to, čo hovorila na súde. Dodal, že jeho babka vypovedala na polícii pod nátlakom K. G., čo však okresný súd nebral do úvahy a priklonil sa k jej výpovedi výlučne z prípravného konania. S babkou je v neustálom telefonickom a písomnom styku aj počas celého obdobia od vzatia jeho osoby do väzby. Tvrdí, že on nikdy s ňou ne bavil o tom, ako má vypovedať. Vidí značné pochybenie zo strany súdu pri vyhodnocovaní dôkazov, pokiaľ ten nezohľadní výpoveď babky na pojednávaní, a za neprípustné považuje zo strany súdu odvolávanie sa na jeho komunikáciu z babkou počas väzby, lebo súd túto komunikáciu vôbec neskúmal, bez dôkazov zhodnotil, že zmena výpovede poškodenej F. G. bola spôsobená aj jeho komunikáciou s babkou. Zopakoval, že súd hu uznal vinným len na základe výpovede babky z prípravného konania, kedy táto vypovedala pod vplyvom otca K. G.. Jediné, čo z výpovedí svedkov vyplýva je, že z bytu babky bol počuť krik, niekedy aj nadávky, pričom ani jeden zo svedkov presne neuviedol, že hluk z bytu spôsoboval výlučne on a to tým, že by on babku týral. Svoju babku má veľmi rád, i keď pripustil, že niekedy sa pohádali, ale to sa vyskytuje v každej rodine.

Odvolateľ namieta aj výsledky znaleckého skúmania z odboru psychiatrie znalkyňou Mgr. V. Q., nakoľko táto spracovala znalecký posudok výlučne v jeho neprospech, a k posudku sa vyjadrila aj na samotnom pojednávaní. Považuje to za nezákonný dôkaz, pre trestné konanie nepoužiteľný. Znalčka na hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že priebeh vlastného vyšetrenia poškodenej F. G. bol taký, že poškodená jej neopisovala konkrétne násilné konanie obžalovaného, ale že prebiehal tak, že ona sama jej prečítala zápisnicu o jej výsluchu, nakoľko poškodená bola pri vyšetrení plačlivá a nechcela ju viac traumatizovať, na čo poškodená znenie zápisnice potvrdila a ďalej mala tendenciu ospravedlňovať konanie obžalovaného. Hoci uvedené nevyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania, znalčka bola na pojednávaní obhajobou požiadaná, aby popísala, aký bol spôsob vykonania vyšetrenia poškodenej. Považuje tento posudok za nepoužiteľný. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že ktorá zápisnica o výsluchu poškodenej bola prečítaná a ktorú mala znalkyňa potvrdiť. Pokiaľ znalecký posudok vychádza z nezákonného, neprípustného dôkazu, prenáša sa táto nezákonnosť následne aj na závery samotného znaleckého posudku. Argumentácia znalkyne, že sa poškodenej priamo nepýtala na konanie obžalovaného, nakoľko ju nechcela ešte viac traumatizovať, neobstojí. Poškodená bola ku skutku vypočutá priamo súdom na hlavnom pojednávaní. Bez akýchkoľvek problémov bola schopná ku skutku vypovedať ako aj odpovedať na položené otázky. Odôvodnenie zvoleného postupu vlastného vyšetrenia poškodenej znalkyňou preto neobstojí a súd takto vykonaný dôkaz vôbec nemal zohľadniť pri zhodnocovaní dôkazov. Pokiaľ znalkyňa Mgr. Q. v záveroch znaleckého posudku uvádza konkrétne konanie obžalovaného, napr. že „F. G. popisuje opakované verbálne aj fyzické útoky obvineného J. G. na jej osobu, facky, kopanie do nohy, odopieranie stravy a vykonania hygieny v čase, podľa jej potrieb, čo môžeme považovať za prejavy domáceho násillia“ je potrebné mať na zreteli, že znalkyňa pri svojich záveroch vychádzala výlučne z jednej alebo z viacerých zápisníc o výsluchu poškodenej citovaných na strane č. X až 7 znaleckého posudku. Pri vlastnom vyšetrení jej poškodená žiadne takéto konanie obžalovaného sama neuvádzala, toto vyšetrenie prebiehalo tak, že znalkyňa jednu z týchto zápisníc poškodenej prečítala, čo mala následne poškodená (bližšie nezisteným spôsobom) potvrdiť a ďalej konanie žalovaného ospravedlňovať. Uvedený spôsob znaleckého skúmania považuje odvolateľ za nezákonný a nemohol viesť k inému záveru ako bol ten, ku ktorému znalkyňa napokon dospela.

Odvolateľ vzhľadom na vyššie uvedené, t.j. na vykonané dôkazy vykonané priamo na hlavnom pojednávaní, jeho výpoveď, výpoveď poškodenej, ako aj s ohľadom na nezákonnosť znaleckého posudku, ako aj na pochybnosti o spôsobe vyhotovenia ako aj na pochybnosti o správnosti tam uvedených záverov (ktoré vyplývajú nie z vlastného vyšetrenia poškodenej ale z niektorej zo zápisníc o výsluchu poškodenej pred vyšetrovateľom) má za to, že nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý ho okresný súd uznal za vinného. Z týchto dôvodov namieta aj samotný uložený trest a nakoľko má za to, že súd prvého stupňa nemal spáchanie skutku za preukázané, preto ho mal spod obžaloby oslobodiť. Navrhol preto, aby odvolací krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o vine a treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. sám vo veci rozhodol..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný J. G. aj so svojím obhajcom zotrvali na dôvodoch podaného odvolania a navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na verejnom zasadnutí podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy k jednotlivým skutkom v podstate správne vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por..

Obžalovaný J. G. bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., pričom v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na výpoveď poškodenej F. G. tak z hlavného pojednávania, ale predovšetkým z prípravného konania, výpoveď svedkov K. G. (otca obžalovaného), E. X. a V. C. (susedov) a výpoveď znalkyne z odboru psychológie F. V. Q. na hlavnom pojednávaní, ale aj na prečítané výpovede svedkov z prípravného konania - R. G., M. U., A. O., V. U. a E. G., ale aj na listinné dôkazy.

Z kontextu vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní vyplývajú tieto skutočnosti:

Obžalovaný J. G. opakovane poprel, že by poškodenej - svojej babke fyzicky alebo psychicky ubližoval. Pokiaľ bolo počuť z bytu, v ktorom s poškodenou býval krik, tak to bolo preto, lebo ona zle počula, aj načúvací prístroj bol zlý. Z uvedeného dôvodu priznával zvýšenú hlasovú komunikáciu s poškodenou. Pripustil však, že ju mohol raz udrieť nejakou krabicou ale bez viditeľných následkov na nej. Babke v domácnosti pomáhal, on jej aj varil, upratoval, chodil s ňou k lekárovi, pre lieky a zdravotné pomôcky do lekárne. Vždy jej pomáhal aj po schodoch, lebo nechcel, aby sa niečo stalo. On pred inkriminovanou udalosťou dlhší čas žil a pracoval v Írsku, po návrate sa dohodol s otcom, na meno ktorého je vedený byt, že tam môže bývať. Priznal, že v minulosti bol odsúdený za napadnutie babky, kedy jej zlomil palicu preto, aby s ňou ďalej už nechodila, lebo mohla si ublížiť. S babkou udržiava od obmedzenia jeho osobnej slobody pravidelný telefonický aj písomný styk, pričom nikdy nekomunikovali o aktuálnom prípade a dôvode, že prečo sa nachádza vo väzbe.

Svedkyňa F. G., vystupujúca ako poškodená, na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej vnuk - obžalovaný veľmi chýba, lebo jej pomáhal, chodil s ňou po lekároch. Niekedy bol výbušný, agresívny a psychicky bol na dne aj z dôvodu, že v minulosti žil v zlom rodinnom prostredí, kde jeho matka bola často opitá. Ona sama na svojho vnuka nikdy nič zlé nepovedala. Bola konfrontovaná aj so zápisnicou o výsluchu z prípravného konania zo dňa 30. 03. 2019, pričom uviedla, že na tento výsluch ju zobral syn, ktorý jej nedovolil vypovedať, ale dali jej podpísať zápisnicu, s čím ona teraz nesúhlasí a pravda je to, čo vypovedala na súde. Doplnila, že obžalovaný ju udrel veľmi dávno, mohlo to byť v roku 2017. Od tej

doby, ako bývajú spolu ju vnuk neudrel, nenadával jej, ani ju neurážal, pomáhal jej vo všetkom. Nemá z neho žiadny strach, čaká na neho, a chce, aby sa k nej vrátil do bytu.

V tejto súvislosti si krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď poškodenej, ktorá podľa zápisnice o výsluchu, resp. o jeho prepise v prípravnom konaní zo dňa 30. 03. 2019, ktorá je v súlade so zákonom, ináč opísala konanie obžalovaného, ktoré malo spočívať v opakovanom fyzickom a psychickom atakovaní a vyhrážaní sa voči jej osobe. Obžalovaný kričal po nej, aj ju veľakrát napadol. Po vypití piva býval agresívny, provokoval ju a povedal jej, že dostaneš na papuľu. Aj jej sused sa jedoval, že čo si ten chlapec do nej dovoľuje. Keď kričal, to počuli aj susedia. Udrel ju aj rukou, z čoho mala líca opuchnuté a mala modriny. Uviedla, že obžalovaného k nej zahodili, tento predtým mal garzónku, ale to predali a jej ho tam šupli, pričom ide podľa nej o psychicky chorého človeka. Ona každé ráno vstávala strachom, večer tiež strachom chodila do kúpeľne. Nadávky a facky boli skoro každý druhý deň. Už vyše roka, čo s ňou vnuk býval, to všetko počuli aj susedia. Nadával jej, že: „si taká sviňa ako tvoj syn, pričom ja som mu nikdy neublížila, aj peniaze, keď pýta, tak mu dám“. Po pití piva vnuk strácal rozum, robil všetko, čo nemal. To všetko vie aj jej syn, otec obžalovaného. Vnuk ju obmedzoval aj v kuchyni, keď on tam sedel, zakázal jej tam chodiť, uvariť čaj, z čoho už bola psychicky na dne, bála sa ho. Vedela aj o tom, že vnuk fyzicky ubližoval aj dievčatám, s ktorými chodil, mlátil jednu, druhú aj tretiu, bol agresívny a má aj voči dievčatám nenávisť. Rozmýšľala aj o tom, že radšej odíde do penziónu, lebo čo je dosť, je dosť.

Pokiaľ ide o svedka K. G., otca obžalovaného, tento na hlavnom pojednávaní potvrdil agresívne správanie obžalovaného voči babke, bol pritom, ako krátko pred jeho zadržaním v byte krabicou udrel poškodenú do tváre - nosa tak, že ju hneď zaliala krv. Ona totiž chcela, aby syn išiel pracovať. Správanie obvineného voči babke a aj voči ostatným členom rodiny bolo agresívne a stupňovalo sa. Babku obžalovaný už veľa krát napadol aj v minulosti a táto mu viac krát ukazovala modriny. Vytrhol jej vlasy a on potom musel volať políciu sanitku. Syn bol agresívny aj naposledy, kričal na celé sídlisko, políciu volal on osobne a aj susedia. Poškodená mu ukazovala aj modriny, povedala, že keď obžalovanému povedala o nejakej práci, aby sa zamestnal, tak bol agresívny, spôsobil jej údermi modriny a rovnako aj keď od nej pýtal peniaze. Pokiaľ ide o spolužitie babky s vnukom, jeho agresívne konanie sa stupňovalo, najmä tento posledný rok. Veľké nákupy robil svedok, syn chodil kupovať občas mlieko, chlieb a chodil s ňou do banky. Jej zdravotný stav je primeraný veku. Pokiaľ ide o fyzické útoky, sácal po nej, sotil ju do kresla a kričal na ňu. Vie aj to, že obžalovaný babke varil, ale či aj upratoval a pral, to nevidel.

Svedok E. G., ďalší syn poškodenej v podstate taktiež potvrdil, že obžalovaný sa voči poškodenej správal nevhodne, agresívne, ale osobne on nebol nikdy svedkom fyzického útoku obvineného na babku.

Svedkovia F. E. X., P. C., M. U., A. O., V. U., R. G. ako susedia bývajúci v tom istom dome ako poškodená, potvrdili, že z bytu poškodenej bolo často počuť zvýšený hluk, nadávky. Niektorí z nich potvrdili vulgárne nadávky zo strany obžalovaného smerom k poškodenej, svedok P. C. uviedol, že už to bolo potrebné nejako riešiť, nakoľko sa to stupňovalo, ten videl agresívneho obžalovaného len na svoju starú matku, osočoval ju, že ona mu zapríčinila jeho ťažký život.

Podľa listinného dôkazu o prehliadke tela poškodenej F. G. zo dňa 29.03.2019 boli zadokumentované na tvári poškodenej zvyšky hematómu v oblasti nosa (č.l. 171-174).

Okresný súd zákonným spôsobom vykonal aj výsluch znalkyne Mgr. V. Q. z odboru psychológie, pokiaľ ide o osobu poškodenej M. G., pričom taktiež zákonným postupom v zmysle ust. § 268 ods. 2 Tr. por. oboznámil ostatné závery znaleckého posudku znalkyne tak vo vzťahu k poškodenej, ako aj vo vzťahu k obžalovanému R. G..

Vo vzťahu k poškodenej M. G. znalkyňa konštatovala, že jej pamäťové schopnosti primerané veku (v tom čase 89 rokov). Vzhľadom na prežitú udalosť sa na nej prejavovali známky posttraumatickej stresovej poruchy. Táto uviedla aj konkrétne okolnosti spolužitia s obžalovaným, avšak snažila sa zjemňovať jeho konanie. Vzťah k obžalovanému má pozitívny, je to taký klasický vzťah medzi starým rodičom a vnukom, o ktorého sa navyiac v minulosti starala. Pociťovala vo vzťahu k obžalovanému strach a stres z jeho agresívneho správania a útokov na jej osobu a to dlhodobo, nakoľko to bola chronická situácia. Nebola schopná sa brániť, radšej utekala pred dom na lavičku, bola paralyzovaná. Podanie trestného oznámenia bolo motivované podporou zo strany syna (otca obžalovaného), pričom celkovo sa tá situácia

naakumulovala. Popisovala permanentný strach z toho čo sa udeje, fyzické útoky neboli každodenné, skôr sporadické, ale strach bol neustále. Tento stav sa prejavil na nej neustálym strachom a obavami, snažila sa radšej vyhnúť obžalovanému, ak mal agresívnu náladu, okrem iného sa to na nej podpísalo poruchami spánku a inými zdravotnými obtiažami, ktoré popísala v znaleckom posudku, podľa čoho zistila u nej stredne ťažký stupeň demencie s poklesom kognitívnych schopností, pamäti a oslabeným kontaktom s realitou. Jej schopnosť správne vnímať prežité udalosti hodnotila ako čiastočnú, avšak nezistila tendencie ku klamstvu a vedomému skresľovaniu udalostí. Výpoveď poškodenej z prípravného konania podľa nej možné považovať za čiastočne vierohodnú. Nie je však potrebné, aby sa k tomu vyjadroval psychiater. U poškodenej sa vyvinula posttraumatická stresová porucha pred vypracovaním znaleckého posudku. Pokiaľ ide o vznik a vývin tejto poruchy poškodenej to datuje od februára 2018, keď s obžalovaným začali žiť v spoločnej domácnosti s postupným narastaním príznakov. Pokiaľ ide o vlastnú výpoveď poškodenej, táto pri vyšetrení uviedla, že súhlasí s tým, čo uviedla na polícii počas výsluchu. Počas vyšetrenia k posudku sa u nej neprejavoval hnev, ale strach a snaha vyhnúť sa nepríjemnej situácii. Snaha vyhnúť sa konfliktom je črtou osobnosti poškodenej iba vo vzťahu k obžalovanému, k iným osobám to nebolo pozorované.

Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku z odboru psychológie vo vzťahu obžalovanému J. G. (143-145), bolo zistené, že aktuálny stav mentálnej úrovne menovaného je v oblasti spodnej hranice priemeru. Jeho pamäťové schopnosti sú v oblasti ľahkej mentálnej retardácie má nedostatok všeobecných vedomostí a aritmetických schopností. Pochádza zo stimulačne chudobného výchovného prostredia, najmä pre nedostatok motivácie a vôľových schopností na ich rozlišovanie. Ide u neho o poruchu osobnosti emocionálne nestabilnú s impulzívnymi, hostilnými (nepriateľskými - agresívnymi) reakciami, pričom je nedostatočne kritický, nedostatočne zodpovedný za svoje správanie. Jeho osobnosť je nezrelá s infantilnými obrannými mechanizmami a prejavmi sebaľútosti. Chýba mu optimálny náhľad na svoje správanie, absentujú vyššie city a empatia. Má tendenciu vymáhať si uspokojovanie vlastných potrieb a frustrácie od iných agresívnym, impulzívnym spôsobom. Kontrolná funkcia jeho správania je znížená. Faktor agresie u neho je situačný, ťažko predvídateľný a súvisí so nezdržanlivosťou, pocitom frustrácie alebo uspokojovaním vlastných potrieb. Jeho regulácia afektov je slabá, znížená je kontrolná funkcia správania, je nedostatočne samostatný, nemá vybudované pracovné návyky a vyžaduje od okolia starostlivosť o jeho osobu a rešpekt. Pokiaľ tieto potreby nemá naplnené, jeho reakcie majú agresívny charakter. Obvinený netrpí žiadnou psychickou poruchou v zmysle choroby, ktorá by znemožňovala jeho schopnosť správne vnímať a reprodukovať prežité udalosti. Je však u neho aktuálne prítomná jeho nekritickosť k jeho činom s tendenciou k skresľovaniu alebo zľahčovaniu udalostí. Je egocentricky zameraný, takmer neschopný decentrácie, jeho hodnoty sú zamerané na uspokojovanie vlastných základných potrieb. Emocionálny život má plytký, chýbajú u neho vyššie city, empatia, schopnosť a ochota prispieť svojimi zásluhami alebo výkonom k niečomu spoločensky prospešnému.

Pokiaľ ide o vyslovenú vinu obžalovaného, tak tu odvolací krajský súd si dovoľuje poukázať najmä na výpoveď poškodenej M. G. predovšetkým z prípravného konania. I keď menovaná na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 zásadne zmenila svoju výpoveď oproti prípravnému konaniu a poprela akékoľvek spôsobenie fyzického, či psychického násillia voči svojej osobe zo strany obžalovaného, treba konštatovať, že táto bola v prípravnom konaní zákonným spôsobom vypočutá po začatí trestného stíhania, pričom jej výsluch bol zaznamenaný technickým zariadením na záznam zvuku a obrazu. Opätovne bola svedkyňa prepočutá aj po vznesení obvinenia kontradičným spôsobom aj za účasti obvineného (dňa 30.03.2019, na č.l. 87-89). V obidvoch svojich výpovediach v prípravnom konaní táto veľmi podrobne a jednoznačne popísala jeho konanie, ktorý jej tento opakovane a pravidelne spôsobil a išlo o fyzické utrpenie- údermi otvorenou dlaňou aj päťami do tváre, do rúk a nôh, kopaním do celého tela, ako aj psychické utrpenie rôznymi vulgárnymi nadávkami, ponižovaním, osočovaním, znemožňovaním jej voľného pohybu po byte za účelom prípravy jedla a vykonania osobnej hygieny. Rovnaké skutočnosti potvrdila svedkyňa aj znalkyni Mgr. V. Q. pri psychologickom vyšetrení.

Ani odvolací súd nezistil žiadny objektívny dôvod, ktorý by poukázal na to, že poškodenej nie je schopná popísať prežité udalosti, respektíve, že by skresľovala prežitú realitu, prípadne úmyselne krivo vypovedala voči obžalovanému. Zo znaleckého psychologického vyšetrenia poškodenej vyplýva, že táto dokáže správne vnímať prežité skutočnosti a dokáže ich správne reprodukovať, pričom konanie obžalovaného ovplyvnilo jej obvyklý spôsob života po dobu toho obdobia, kedy sa obžalovaný vrátil z Írska (kam tento išiel za prácou a podľa poškodenej sa vnukovi tam prácu nepodarilo nájsť), odkiaľ sa vrátil do bytu, kde bývala. Naopak, obranu obžalovaného bolo potrebné vyhodnotiť ako

účelovú a vyvrátenú vykonaným dokazovaním. Výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania taktiež, bolo potrebné hodnotiť ako ovplyvnenú obžalovaným, v snahe tomuto pomôcť (s ktorou tento bol pravidelnom písomnom aj telefonickom kontakte) vyvinúť sa a vyhnúť sa trestu.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, podľa písm. b/ citovaného zákonného ustanovenia bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

V nadväznosti na uvedené odvolací krajský súd v názorovej zhode aj s dôvodmi prvostupňového okresného súdu konštatuje, že skutok bol preukázaný tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku a skutok o vine obžalovaného bolo potrebné právne posúdiť ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný počas takmer jedného roka svojim konaním blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním stravy a hygieny.

Odvolací krajský súd ohľadom uloženia trestu súdom prvého stupňa konštatuje, že pri ustálení kvalifikovanej skutkovej podstaty okresný súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale naopak správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol súdne trestaný, preto aj s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby mala byť navýšená o jednu tretinu, takže súd mal vychádzať pri ukladaní trestu z trestnej sadzby od 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov.

Podľa zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

(2) Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(3) Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

(5) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

písm. a/ u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

písm. b/ u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,

písm. c/ pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

V osobe obžalovaného J. G. ide v súčasnosti o 38-ročného slobodného, vyučeného, nezamestnaného muža, ktorý v registri trestov má štyri záznamy, z ktorých tri odsúdenia síce sú zahladené, avšak z nich vyplýva, že v minulosti už mal sklony páchať úmyselné - násilné trestné činy (nebezpečného vyhrážanie, ublíženie na zdraví - páchaný práve voči tej istej poškodenej M. G. v roku 2005). Relevantným odsúdením je ešte trest uložený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu Pezinok pod sp.zn. 2T/25/2017 zo dňa 12. 12. 2017 pre prečin výtržníctva v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu do 28. 01. 2022. Takže inkriminovanej trestnej činnosti sa obžalovaný

R. Čertík dopustil v skúšobnej dobe podmiennečne odloženého trestu. Okrem toho treba spomenúť, že z Ústrednej evidencie priestupkov MS SR vyplýva, že bol prejednávaný za priestupok pre porušenie verejného poriadku zo dňa 15. 04. 2016, kedy na ulici vulgárnym spôsobom slovné napadol ženu pri venčení psa na ulici.

Pri zohľadnení hore citovaného ustanovenia § 34 Tr. zák., ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, krajský súd konštatuje, že uložený trest vo výmere 5 rokov treba považovať za správny a zákonný, v súlade so zásadami pri ukladaní trestu.

So zreteľom na uvedené krajský súd odvolanie obžalovaného podľa ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.